

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25966/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., општина ..., чији је пуномоћник Бобан Прокић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Светлана Цокић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 314/23 од 21.08.2023. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 314/23 од 21.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 314/23 од 21.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 314/23 од 21.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Мајданпеку П 234/21 од 01.03.2023. године, у усвајајућем делу којим је тужени обавезан да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх због изречених претњи дана 20.05.2018. године, исплати износе од по 70.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења 01.03.2023. године до исплате, те да им надокнади парничне трошкове од 252.700,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, на основу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање права оштећених лица на накнаду штете која је последица извршења кривичног дела у смислу члана 13. ЗПП, условљено је чињеничним утврђењем у сваком конкретном случају. Имајући у виду утврђене чињенице да је тужени оглашен кривично одговорним за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и кажњен, као и трпљења тужилаца која су последица извршења овог кривичног дела, те да тужени не прилаже одлуке судова као доказ различитог поступања у битно истоврсној чињеничној ситуацији, Врховни суд је оценио да не постоје правна питања због којих је потребно да се о изјављеној ревизији одлучи као о посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне у смислу члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба је поднета 14.02.2021. године, вредност предмета спора по тужби сваког тужиоца, који су формални супарничари у смислу одредбе члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, је 100.000,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Из изнетих разлога ревизија је недозвољена, па је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић